



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: T. R.
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bugajem,
sídlem Komenského 12/1, 792 01 Bruntál

proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2022, č. j. MSK 52791/2022, ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 2. 8. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2022, č. j. MSK 52791/2022, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce

a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 23. 2. 2022, č. j. MUBR/15423-22/jzb – SO -11861/2019/jzb.

2. Žalobce byl uznán vinným tím, že dne 24. 11. 2019 v 09:55 hod. v obci Roudno na sil. č. III/45213 ve směru jízdy na obec Křišťanovice jako řidič vozidla tov. zn. Zetor, r. z. X,
 - 1) řídil v takové době po požití alkoholických nápojů, kdy ještě mohl být pod jejich vlivem, neboť mu byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,28 ‰, po započtení max. stanovené odchylky ve výši 0,24 ‰ (zahrnující vliv přesnosti měření – 0,04 ‰ – a pesimistickou hladinu přepočtového faktoru v těle člověka – 0,20 ‰) vyhodnocená jako hladina alkoholu nejméně ve výši 0,04 ‰; tímto svým nedbalostním jednáním porušil povinnosti řidiče podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona;
 - 2) nepředložil na výzvu policisty řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla (doklady potřebné pro řízení mot. vozidel), tímto svým nedbalostním jednáním porušil povinnosti řidiče podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích, a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

Za spáchání těchto přestupků mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

3. Žalobce ve své žalobě namítal, že ve věci byla provedena jak dechová zkouška, tak i laboratorní zkoumání přítomnosti alkoholu v krvi. Výsledky obou zkoumání se rozcházejí. Správní orgány dospěly k nesprávnému závěru, že lékařské vyšetření nezpochybnilo výsledek dechové zkoušky. Podle žalobce však byl výsledek dechové zkoušky vyvrácen výsledkem laboratorního vyšetření vzorku krve. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu se závěry, vyslovenými v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 120/2011-166. Žalobce má naopak zato, že je nepřipadný odkaz žalovaného na rozsudek č. j. 2 As 56/2011-79, neboť tamní věci nebyly naměřeny tak nízké hodnoty za tak krátké období, jako u žalobce. Žalobce dále poukázal na rozdílné odbourávání alkoholu ve slinách a v krvi. Namítl také, že nebyl dodržen časový interval 15 minut před provedením dechové zkoušky (ke zkoušce došlo 2 minuty a 8 minut po zastavení řidiče). Bezodkladná krevní zkouška pak ukázala nulovou hladinu alkoholu v krvi. Žalobce by musel odbourat za 38 minut tolik promile alkoholu, že je to fyziologicky nemožné. Žalobce také vznesl odborné námitky ve vztahu k propočtu provedeném znalkyní. Dále namítal neurčitost a nepřesnost výroku, jímž byl uznán vinným z přestupku. Dále namítal, že lékařské zařízení Widmarkovu zkoušku neprovádí a ani jí nelze za dobu od příjmu do ukončení (cca 3 hod.) provést; žádal proto o provedení důkazu certifikátem na kombinaci Widmark a plynové chromatografie u lékařského zařízení. Závěrem namítl podjatost znalkyně pro její poměr k fakultní nemocnici v Ostravě.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 29. 8. 2022 navrhl zamítnutí žaloby, kdy odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a správní spis. Poukázal na to, že žalobní body kopírují námitky uváděné ve správním řízení, a byly již vypořádány. Akcentoval, že řízení vozidla pod vlivem alkoholu bylo žalobci prokázáno výsledky dechových zkoušek, provedenými zcela v souladu s metodikou ČMI. Za „ovlivnění“ ve smyslu zákona se považuje jakákoli hladina alkoholu v krvi řidiče vyšší než nula. Nulový výsledek rozboru krve z krevního

vzorku žalobce odebraného cca 30 minut po provedení dechových zkoušek výsledky dechových zkoušek nezpochybňuje, neboť rozdíl zjištěných hodnot je odůvodněn časovým odstupem a pokračující resorpcí alkoholu, což bylo prokázáno znaleckým posudkem z oblasti toxikologie; znalkyně neprováděla zpětný přepočít ani bilanční výpočet alkoholu v krvi. Námitku podjatosti neshledaly správní orgány důvodnou. Výrok napadeného rozhodnutí je určitý a srozumitelný. Závěrem žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Prvostupňový orgán obdržel oznámení Policie DI Bruntál ze dne 29. 11. 2019 o shora uvedeném přestupku žalobce. Přestupkové řízení bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 19. 12. 2019. Ústní jednání proběhlo 20. 1. 2020. Dne 3. 2. 2020 vydal správní orgán příkaz, proti němuž podal žalobce odpor. Dne 22. 4. 2020 a 18. 5. 2020 proběhla jednání v nepřítomnosti žalobce (v předvoláních byl uveden chybně rok). Dne 10. 6. 2020 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí o přestupku, které žalobce napadl odvoláním. Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 9. 2020 prvostupňové rozhodnutí zrušil s pokynem k odstranění pochybností ohledně rozdílů mezi naměřenými hodnotami hladiny alkoholu v krvi formou zpracování znaleckého posudku a k výsledku policistů ohledně toho, zda žalobce neměl u sebe řidičský průkaz. V průběhu dalšího řízení žalobce vznesl námitku podjatosti vůči znalkyni, která nebyla shledána důvodnou. Znalecký posudek znalkyně zaslala 23. 12. 2020. Správní orgán provedl výslech zasahujících policistů p. C. (21. 1. 2021) a p. K. (26. 4. 2021). Následně vydal správní orgán 9. 6. 2021 rozhodnutí ve věci samé, které bylo k odvolání žalobce (s oponentským znaleckým posudkem) opět zrušeno s pokynem k doplnění znaleckého zkoumání o odpověď na otázku, čím byl způsoben odlišný výsledek hodnot jednotlivých měření alkoholu v krvi provedených v konkrétním případě. Dne 20. 12. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění znaleckého posudku. Prvostupňové rozhodnutí ve věci samé pak bylo vydáno 23. 2. 2022 a odvolání proti němu zamítnuto napadeným rozhodnutím.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. V projednávané věci směřuje převážná část žalobních bodů proti výroku, jímž byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, dle něhož řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Právní rámec tedy vychází z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi

řidiče (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78, publ. pod č. 2168 Sb. r. NSS). Zjištění žalobcovy viny je v projednávané věci založeno především na výsledku dechové zkoušky. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 17. 4. 2018, č. j. 2 As 154/2017-44, publ. pod č. 3721 Sb. r. NSS, je-li výsledek orientační dechové zkoušky spolehlivý a jednoznačný, může na něm být založen závěr o vině.

10. Uvedený výsledek dechové zkoušky se snažil žalobce zpochybnit výsledky rozboru vzorku krve odebraného v 10:35 hod. K rozdílným hodnotám dechových zkoušek (0,28 g/kg) a stanovené hodnotě alkoholu v krvi (0,18 g/kg) znalkyně uvedla, že jsou dány časovým odstupem mezi časem provedení dechové zkoušky a časem odběru krve v délce cca 0,5 hodiny; za tuto dobu dojde k poklesu hladiny alkoholu v krvi o 0,06 – 0,10 g/kg. Rozbor vzorku krve tak výsledek dechové zkoušky nezpochybnil.
11. Pokud se týče žalobních bodů, které se kryjí s námitkami vznesenými v průběhu správního řízení, odkazuje soud na jejich vypořádání správními orgány. S tímto vypořádáním se zcela ztotožňuje. Správní orgán ani soud nejsou povoláni k řešení odborných námitek, k tomu slouží znalecké posuzování.
12. Za poněkud zvláštní považuje soud zpochybňování lékařského vyšetření žalobcem (týkající se Widmarkovy zkoušky), neboť jeho zpochybněním by odpadlo jediné zjištění způsobilé v obecné rovině zpochybnit dechovou zkoušku, která sama o sobě k vyslovení viny postačuje, je-li její výsledek spolehlivý a jednoznačný. Jestliže správní orgány pokládaly lékařské vyšetření za správné, bylo to ku prospěchu žalobce.
13. Pokud se týče námitky nepřesnosti nebo neurčitosti výroku, pak s touto námitkou se soud neztotožňuje. Oba skutky jsou popsány zcela konkrétně, určitě a nezaměnitelně (soud z popisu skutku v prvostupňovém rozhodnutí vycházel při rekapitulaci uvedené výše v odst. 2 tohoto rozsudku).
14. Pokud se týče námitky podjatosti znalkyně, soud plně odkazuje na vypořádání této námitky ve správním řízení.
15. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 27. června 2024

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

samosoudce